τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ ἐνέργεια τοῦ ῥήματος, ὡς рало, врьтено, метла, писалка κτλ. 5) ъ, ка, а σημαινούσας τὴν προαχθείσαν ἐκ τοῦ ῥήματος ἐνέργειαν, ὡς расписъ, прѣписка, заплата, πέμπτον δὲ καὶ τελευταῖον τὰς καταλήξεις τῶν παραγωμένων ῥημάτων ἐξ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων, ὡς ἐκ τοῦ царь παράγεται τὸ царувамъ (βασιλεῦς, βασιλεύω), чистъ, чистѭ (καθαρός, καθαρίζω) κτλ.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν σημείων.

Ὅπως οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐχρῶντο τὰ τοῦ ἀλφαβήτου γράμματα ἀντὶ ἀριθμῶν διαιροῦντες αὐτὰ εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς μονάδας ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ θ, εἰς δεκάδας ἀπὸ τοῦ ι ἕως τοῦ π καὶ εἰς ἑκατοντάδας ἀπὸ τοῦ ρ ἕως τοῦ ω κτλ. καθὼς ἀριθμητικὰ σημεῖα εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὰ ἓξ ταῦτα γράμματα Ι, Π, Δ, Η, Χ, Μ, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐσήμαινεν Ἕν, τὸ δὲ δεύτερον Πέντε, τὸ δὲ τρίτον Δέκα, τὸ δὲ τέταρτον Ἑκατόν, τὸ δὲ πέπτον Χίλια, τὸ δὲ τελευταῖον Μύρια, ἐμπεριελειόμενα δὲ τὸ Δ, Η, Χ καὶ Μ ἐν τῷ Π σημαίνουσι τον διὰ πέντε πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν, ὅθεν τὸ ΧΗΗΗΗΔΔΔΔΠΙ = 1886, ὁποῖα εἰσὶ καὶ τὰ ἀριθμητικὰ Λατινικὰ γράμματα I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XL, L, XC, C, D, CM, M = 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 40, 50. 90, 100, 500, 900, 1000, ὥστε τὸ MDCCCLXXXVI = 1886, οὕτω καὶ ἡ ἀρχαία Βουλγαρικὴ γλῶσσα κατὰ μίμησιν μεταχειρίζεται τὸ ἀλφάβητον ἀντὶ ἀριθμῶν. Τοῦτο ἐν τῇ ἀρχαιότητι εἶχε καὶ τὸ σημεῖον ҃ ҃ ἐπὶ τῶν γραμμάτων, ἐκ δεξιῶν δὲ καὶ ἀριστερῶν ὑποστιγμὰς, ἀπὸ δὲ τῶν χιλίων καὶ ἐπέκεινα ἔγραφον ἐκ δεξιῶν τῶν γραμμάτων καὶ μίαν κάθετον γραμμὴν ὡς εἶδος ὑπογεγραμμένης καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς δύο ὁριζοντίους, ὡς .ā.=1, .#ā. = 1000 κτλ. Διὰ τὸ 6 μεταχειρίζονται τὸ ὄγδοον γράμμα τοῦ ἀρχαίου ἀλφαβήτου .ѕ. (στ), διὰ τὰ 90 τὸ ч (ὅμοιον τῷ Φοι-